

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Zagreb, Ulica grada Vukovara 70

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud Trgovački sud u Zagrebu

Poslovni broj spisa St-648/20-7

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
Z A G R E B 1

20-07-2020

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv Mladen Sorić

OIB 11805188222 _____

Adresa / sjedište

Čapljinska 12, Zagreb _____

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv MG SERVIS d.o.o. _____

OIB 72004884681 _____

Adresa / sjedište

Karlovac, Mala Švarča 155 _____

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

pravomoćna presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu posl.oz. Pr-865/2017 od dana 26.10.2018.godine potvrđena i djelomično preinačena presudom Županijskog suda u Zagrebu posl.oz. Gž R-108/2019 od dana 07.01.2020.godine (pravomoćna dana 07.01.2020.godine, ovršna dana 18.03.2020.godine)

Iznos dospjele tražbine 107.347,79 (kn)

Glavnica 76.772,28 (kn)

Kamate 10.717,04 (kn)

Parnični trošak 17.937,50 (kn)

Kamate na parnični trošak 1.920,96 (kn)

Vjerovnik je kamatu obračunao do dana otvaranja predstečajnog postupka, no sukladno odredbi čl.74. st.1. Stečajnog zakona kamata na potraživanje vjerovnika teče i nadalje budući se radi o tražbini na koju predstečajni postupak ne utječe.

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Preslike pravomoćne presude Općinskog radnog suda u Zagrebu posl.oz. Pr-865/2017 od dana 26.10.2018.godine potvrđene i djelomično preinačene presudom Županijskog suda u Zagrebu posl.oz. Gž R-108/2019 od dana 07.01.2020.godine (pravomoćna dana 07.01.2020.godine, ovršna dana 18.03.2020.godine). Originali presuda na FINA-i.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos 107.347,79 _____ (kn)

Naziv ovršne isprave - pravomoćna presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu posl.oz. Pr-865/2017 od dana 26.10.2018.godine potvrđena i djelomično preinačena presudom Županijskog suda u Zagrebu posl.oz. Gž R-108/2019 od dana 07.01.2020.godine (pravomoćna dana 07.01.2020.godine, ovršna dana 18.03.2020.godine) _____

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Zagreb, 20.07.2020. god

u prilogu - punomoć

+ PRESLIKE TREZORDA

Potpis vjerovnika

~~ODVJETNICA~~

MARIJA VUČKOVIĆ

ZAGREB, Ul. grada Vukovara 239a

Tel./fax.: 48 46 377

PUNOMOĆ

Ovlašćujemo da me (nas) pravno zastupa (brani)

odvjetnica
Marija Vučković
Ulica grada Vukovara 239a
Zagreb

ODVJETNICA
MARIJA VUČKOVIĆ
~~ZAGREB, Ulica grada Vukovara 239a~~
Tel./fax.: 48 46 377

u PREDSJEDNOM postupku, koji se vodi
pred TRGOVAČKI SUD ZAGREB
pod poslovnim brojem St - 648 / 2-7
na tužbu (prijedlog, optužnicu) MLADEN ŠORIĆ
.....
protiv MG SERVIS d.o.o. KARLOVAC
.....
radi PRIDAVE TRAZBINE VJERUNIKA
.....

Ovlašćujem(o) ga, da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda kao i kod svih drugih državnih organa te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a osobito da podnosi tužbe, prijedloge i ostale podneske, da daje u moje (naše) ime nasljednu izjavu, te da za mene (nas) prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem(o) da ga za slučaj spriječenosti zamijeni:

.....
Za slučaj spora glede nagrade pristajem(o) na nadležnost suda u ZAGREBU

.....
U ZAGREBU, dne 20.07. 2020. god.

.....
M. Šorić

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU

Odluka preinačena odlukom Županijskog suda u Zagrebu
br. GZ. R. 108/2019 od 07.01.2020 u cijelosti/u dijelu

Punomoćna dana 07.01.2020

Prisutna dana 18.03.2020

u Zagrebu, 29.04.2020

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ruži Garac, u pravnoj stvari tužitelja Mladena Sorića, OIB 11805188222, Čapljijska 12, Zagreb zastupanog po punomoćnici Mariji Vučković, odvjetnici u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 239a, protiv tuženika MG SERVIS d.o.o. za projektiranje, proizvodnju, održavanje, servis i montažu energetskih objekata, OIB 72004884681, Mala Švarča 155, Karlovac zastupanog po punomoćniku Ivanu Vrdoljaku, odvjetnik u u Zagrebu, Utješenovićeva 2, radi utvrđenja nedopuštenosti otkaza, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 4. listopada 2018., u prisutnosti punomoćnice tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 26. listopada 2018.,

presudio je

I. Utvrđuje se nezakonitom i nedopuštenom Odluka tuženika o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju od dana 27. ožujka 2017. kao i Odluka o zahtjevu za zaštitu prava radnika od dana 21. travnja 2017., a kojima je otkazan tužitelju Ugovor o radu od dana 1. siječnja 2016. godine.

II. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 24.564,58 kuna sa zakonskim zateznim kamatama tekućim:

- na iznos od 1.488,76 kuna od 15. travnja 2017. pa do isplate,
- na iznos od 11.537,91 kuna od 15. svibnja 2017. pa do isplate,
- na iznos od 11.537,91 kuna od 15. lipnja 2017. pa do isplate,

po stopi koja se od dana dospijeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate određuje po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, u roku od 8 dana.

III. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji glasi:

"Sudski se raskida Ugovor o radu sklopljen između tužitelja i tuženika dana 01.01.2016. godine s danom 31.05.2017. godine."

IV. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji glasi:

"Tuženik je dužan tužitelju isplatiti iznos od 52.207,70 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom počam od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 8 dana."

V. Odbija se zahtjev tužitelja za isplatom zakonskih zatezних kamata na iznos od 11.537,91 kuna tekućih od 15. lipnja 2014. do 14. lipnja 2017.

VI. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 6.600,00 kuna sa zakonski zateznim kamata tekućim od 26. listopada 2018. pa do isplate, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, u roku od 8 dana.

VII. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 6.460,00 kuna, u roku 8 dana.

VIII. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka u preostalom dijelu u iznosu od 12.275,00 kuna s pripadajućim zakonskim zateznim kamata.

IX. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u preostalom dijelu u iznosu od 3.040,00 kuna.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi podnesenoj ovom sudu dana 5. svibnja 2017. i tijekom postupka tvrdi da je kod tuženika bio zaposlen na radnom mjestu monter temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. siječnja 2016. (dalje u tekstu: Ugovor o radu) kojim ugovorom se nastavio njegov radni odnos kod tuženika koji je trajao od 1. svibnja 2003. Odlukom o izvanrednom otkazu Ugovora o radu od 27. ožujka 2017. (dalje u tekstu: Odluka o otkazu) tuženik mu je otkazao Ugovor o radu. Ističe da nisu istiniti navodi iz Odluke o otkazu, niti navodi iz Zapisnika o testiranju na alkohol i druga sredstva ovisnosti na radnom mjestu od 23. ožujka 2017. (dalje u tekstu: Zapisnik o testiranju na alkohol). On nije počinio povrede radne dužnosti. Dana 23. ožujka 2017. nije bio alkoholiziran, niti je bio na radu na svom mjestu rada, a testiranje na alkohol zatraženo je po nestručnim i neovlaštenim osobama suprotno odredbama Zakona o zaštiti na radu. Stoga je on opravdano odbio testiranje na alkohol kojeg je tuženik zatražio. Kod tuženika nije bio na radu od siječnja 2017., jer mu je usmeno rečeno kako je zbog nedostatka poslova za njegovo radno mjesto oslobođen obveze rada. Tuženik je svoju usmenu odluku obrazložio na način da će se vrijeme koje nije provedeno na radu smatrati korištenjem godišnjeg odmora, odnosno korištenjem „slobodnih dana“. Prije donošenja Odluke o otkazu nije mu omogućeno iznošenje obrane. Nezakonitoj Odluci o otkazu prethodila je i povreda na radu koju je tužitelj zadobio u nezgodi 11. srpnja 2016., nakon koje je tuženik od njega zahtijevao da medicinsku dokumentaciju ne dostavlja nadležnim liječnicima i HZZO-u. Kada je tuženika izvijestio da je medicinsku dokumentaciju dostavio Croatia osiguranju d.d. Zagreb radi ostvarivanja prava na isplatu osigurnine, dana 23. veljače 2017. kontaktirala ga je tajnica tuženika i izvijestila kako mu je otkazan ugovor o radu. Pisani otkaz ugovora o radu od 23. veljače 2017. nikada nije zaprimio. Dana 23. veljače 2017. pozvan je na sastanak na adresu Fallerovo šetalište 22, Zagreb u 11 sati s temom sastanka – „Vaš radni odnos“. Na navedeni sastanak pristupio je sa svoje kućne adrese, zajedno sa suprugom koja je i prisustvovala sastanku, kada mu je rečeno da će mu prisutni član uprave tuženika Tomislav Mikulić i odvjetnik Danijel Čukušić izvršiti alkotestiranje, a što je on opravdano odbio izražavajući sumnju u pravilnost i vjerodostojnost procedure, kao i rezultate ispitivanja. U Zapisniku o testiranju na alkohol neistinito je uneseno kako bi testiranje provodila Poliklinika Lab Plus 2, jer je na sastanku testiranje zatraženo po

nestručnim i neovlaštenim osobama. Također, u navedenom zapisniku nije naznačeno kako je testiranje zatraženo u vrijeme kada on nije bio na radu i na mjestu rada, niti mu je predloženo kojim alkotestom bi bilo izvršeno mjerenje. Stoga, konačno preciziranim tužbenim zahtjevom podneskom od 5. lipnja 2018. (list 163.-167. spisa) predlaže sudu utvrditi nedopuštenom Odluku o otkazu i Odluku o zahtjevu za zaštitu prava od 21. travnja 2017., sudski raskinuti Ugovor o radu s danom 31. svibnja 2017., naknaditi mu štetu u iznosu od 52.207,70 kuna sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate, i za razdoblje od 27. ožujka 2017. do 31. svibnja 2017. naknaditi mu plaću u iznosu od 24.564,58 kuna s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, uz naknadu parničnih troškova sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate.

Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka u cijelosti osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Činjenica da je tužitelj odbio upućivanje na alkotestiranje sukladno odredbama njegovih internih propisa znači da se tužitelj nalazio pod utjecajem alkohola, a što je razlog za izvanredni otkaz ugovora o radu. Odras nepovoljnog odnosa tužitelja prema njemu je i navođenje kako je testiranje odbijeno zbog sumnje u zakonitost istog. Teška povreda obveza iz radnog odnosa sastoji se i u tome što se tužitelj oglušio na njegovu izričitu uputu i obezvrijedio uputu nadređenog. Sukladno odredbi čl. 8. Pravilnika o testiranju na alkohol i druga sredstva ovisnosti na radnom mjestu i čl. 73. st. 8. Pravilnika o radu radnik koji odbije pristupiti alkotestiranju smatra se da je pod utjecajem alkohola, droge ili drugih zabranjenih tvari, dakle, sama činjenica odbijanja pristupanja alkotestu predstavlja apsolutnu predmnijevu da je radnik alkoholiziran. Sukladno odredbi čl. 73. st. 9. i čl. 65. st. 2. točke IV Pravilnika o radu ako je radnik pod utjecajem alkohola ili drugih sredstava ovisnosti to predstavlja tešku povredu obveza za koju mu se može izvanredno otkazati ugovor o radu. Tužitelj tijekom spornog sastanka svoju alkoholiziranost nije niti poricao, niti je opovrgnuo postupanje protivno citiranim propisima. Tužitelj u vrijeme upućivanja na testiranje nije bio na bolovanju, niti na korištenju godišnjeg odmora, te se tijekom radnog vremena nalazio u njegovim prostorijama. Apsolutno je neistinita i nelogično izjava da je usmeno oslobođen od radne obveze. Sastavni dio posla svakog radnika u kolektivu je i komunikacija s nadređenima, tako da je tužitelj u vrijeme upućivanja na alkotestiranje nedvojbeno bio na radnom mjestu. Nedopustivo je da radnik odbije upućivanje na alkotestiranje zbog sumnje da će isto biti nezakonito i nepravilno provedeno, tim više što bi testiranje bilo provedeno po specijaliziranoj ustanovi. Takvo postupanje predstavlja krajnji stupanj nepoštivanja prema nadređenima. Nadalje, tužitelj je upućen na alkotestiranje iz razloga što je spornom sastanku pristupio u vidno pijanom stanju, zbog čega je sukladno obvezi poslodavca upućen na alkotestiranje. Tužitelju je iz razloga što je tvrdio da loše čuje višekratno ponovljeno da će testiranje provesti specijalizirana ustanova, a što je bilo navedeno i u Zapisniku o testiranju na alkohol koji nije želio potpisati. Sastanak je prvenstveno održan zbog neprimjerenih poziva koje je tužitelj upućivao direktoru Tomislavu Mikuliću i drugim radnicima u evidentnom pijanom stanju, koristeći se neprimjerenim izrazima, a razlog naveden u pozivu je imao svrhu zaštititi dostojanstvo tužitelja kako se ne bi spominjao njegov problem sa alkoholom. S obzirom da tužitelj Zapisnik o testiranju na alkohol nije želio pročitati i pogledati, a kamoli preuzeti te da je testiranje komentirao riječima „danas nije bio ovdje“ aludirajući na činjenicu da ako ništa ne potpiše ne može se dokazati ni da je bio na sastanku, niti da je u alkoholiziranom stanju. Njegova djelatnost obuhvaća projektiranje, proizvodnju i održavanje energetskih objekata na udaljenim radilištima, te samim time i rad na visini pa ne postoji mogućnost da tužitelj takvim neodgovornim pristupom nastavi obavljati poslove za njega, a da pritom ne dovede u opasnost sebe i svoje suradnike. U njegovu temeljnu djelatnost ulaze i radovi na kemijskim postrojenjima, elektranama i nuklearnim elektranama (NE Krško), zbog čega vrlo strogo mora paziti na

sigurnost, zdravlje i život svojih radnika i trećih osoba, jer posljedice alkoholiziranosti njegovih radnika mogu biti katastrofalne. Protivi se sudskom raskidu, budući isti ima pravo tražiti samo radnik kojemu se nije prihvatljivo vratiti na posao, a tužitelj se na posao ne može vratiti jer je umirovljen dana 1. lipnja 2017. Oспорava visinu tužbenog zahtjeva. Stoga predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev, uz naknadu parničnih troškova.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Odluku o otkazu (list 7-10 spisa), Zahtjev za zaštitu prava (list 11-13 spisa), Odluku o zahtjevu za zaštitu prava (list 14-16 spisa), Poziv na sastanak 21. ožujka 2017. (list 17 spisa), Zapisnik o testiranju na alkohol (list 18-19 i 113-114 spisa), Potvrdu od 30. ožujka 2017. (list 20 spisa), Obradune plaće (list 21-23, 46-49 spisa), Medicinsku dokumentaciju (list 24-29 spisa), Pravilnik o testiranju na alkohol i druga sredstva ovisnosti na radnom mjestu (list 55-63 spisa), Pravilnik o radu (list 63-80 spisa), Račun broj 167/4/1 (list 81 spisa), Prijavu o ozljedi na radu (list 83-84 spisa), Ugovor o radu od 1. siječnja 2016. (list 90-95 spisa), dokumentaciju (list 96-105 i 151-154 spisa), Rješenje HZMO-a od 4. srpnja 2017. (list 108-109 spisa), Potvrdu od 4. studenog 2016. (list 115 spisa), Izjavu tuženika (list 118-121 spisa), provedeno je financijsko vještačenje (157-160 spisa), saslušani su svjedoci Nevenka Sorić (list 129 spisa), Danijel Čukušić (list 140-142 spisa), tužitelj (list 129-130 spisa), te zakonski zastupnik tuženika (list 130 spisa).

Tužitelj je tužbom zahtijevao utvrđenje nedopuštenosti Odluke o otkazu, sudski raskid Ugovora o radu s danom donošenja presude i naknadu štetu, dok je podneskom od 1. rujna 2017. predložio utvrđenje nedopuštenosti Odluke o otkazu, sudski raskid Ugovora o radu s danom 31. svibnja 2017., naknadu štete i naknadu plaće, kojoj preinaci se tuženik protivio. U postupku u kojem se odlučuje o dopuštenosti odluke o otkazu svrsishodno je odlučiti o svim tužbenim zahtjevima koji proizlaze iz dopuštenosti odluke o otkazu, u kojem smislu je, a posebno uvažavajući načelo ekonomičnosti i načelo koncentracije i jedinstva glavne rasprave, svrsishodno tijekom jednog postupka provesti i sve potrebne dokaze. Stoga je sud na ročištu 11. listopada 2017. sukladno odredbi čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 61/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07-Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 96/08 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13. i 89/14., u daljnjem dijelu teksta: ZPP-a) dopustio preinaku tužbe.

Između stranka nije sporno:

- tužitelj je kod tuženika bio zaposlen na temelju Ugovora o radu na radnom mjestu monter,
- tuženik je tužitelju Ugovor o radu otkazao Odlukom o otkazu,
- tužitelj je protiv Odluke o otkazu dana 11. travnja 2017. podnio Zahtjev za zaštitu prava,
- tuženik je 21. travnja 2017. odbio Zahtjev za zaštitu prava tužitelja, koju odluku je tužitelj zaprimio 26. travnja 2017.,
- tužitelj je pravodobno podnio tužbu,
- kod tuženika nije oformljeno radničko vijeće, niti djeluje sindikalni povjerenik.

Među strankama je sporno:

- je li tužitelju bilo omogućeno iznošenje obrane,
- opravdanost razloga za otkaz,
- visina tužbenog zahtjeva.

Uvidom u Odluku o otkazu utvrđeno je da se tužitelju Ugovor o radu otkazuje zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa zbog koje nastavak radnog odnosa nije moguć. Razlozi otkazivanja su postupanje protivno odredbi čl. 2., 3. i 8. Pravilnika o testiranju na alkohol i druga sredstva ovisnosti na radnom mjestu i postupanje protivno odredbi čl. 65 st. 2. točke XVII. i IV. i čl. 73. st. 8. i 9. Pravilnika o radu. Dana 23. ožujka 2017. u zagrebačkom uredu društva na adresi Fallerovo šetalište 22 održan je sastanak člana uprave Tomislava Mikulića i odvjetnika tuženika Daniela Čukušića s tužiteljem. Sastanak je održan zbog neprimjerenih poziva koje je tužitelj upućivao direktoru Tomislavu Mikuliću i drugim radnicima, i to osobito zbog neprimjerenog poziva upućenog direktoru Tomislavu Mikuliću dana 22. ožujka 2017. tijekom kojeg se tužitelj u razgovoru s direktorom u evidentnom pijanom stanju koristio neprimjerenim izrazima. Tužitelj je spornom sastanku pristupio u vidno pijanom stanju i zbog toga je upućen na alkotestiranje. Tužitelj je odbio pristupiti alkotestiranju, a što sukladno citiranim odredbama Pravilnika predstavlja tešku povredu obveze iz radnog odnosa za koju mu se može izvanredno otkazati ugovor o radu. Neprofesionalno ponašanje ogleđa se u činjenici da je tužitelj sastanku koji se održavao usred radnog vremena, i to zbog činjenice da je dan ranije nazivao tuženika u evidentno pripitom stanju, pristupio u alkoholiziranom stanju čime je pokazao krajnje nepoštivanje prema kolektivu čiji je dio. Odbijanje upućivanja na alkotestiranje sukladno internim propisima tuženika znači da se radnik nalazi pod utjecajem alkohola, što je razlog za izvanredni otkaz ugovora o radu, ali i odraz nepovoljnog odnosa prema tuženiku. Teška povreda obveza iz radnog odnosa sastoji se i u tome što je tužitelj bio pod utjecajem alkohola te je postupao protivno izričitim uputama čime se oglušio na izričitu uputu i obezvrijedio uputu poslodavca. U obavljanju svojih dužnosti radnik i ponašanjem na radnom mjestu treba paziti da ne umanjí osobni ugled i ugled tuženika te povjerenje klijenata. Opisano postupanje tužitelja predstavlja kulminaciju višednevnog neprihvatljivog postupanja kojim izražava ultimativno nepoštivanje prema tuženiku. Tužitelj svoju alkoholiziranost tijekom sastanka nije poricao, već je istaknuo „da je pod velikim stresom“ i da on Zapisnik o alkotestiranju ne želi potpisati i da ne želi potpisati izjavu da alkotestiranju ne želi pristupiti, jer on „danas nije bio ovdje“ te je „tek završio s godišnjim“. Djelatnost tuženika obuhvaća projektiranje, proizvodnju i održavanje energetskih objekata na udaljenim radilištima i ne postoji mogućnost da tužitelj s takvim neodgovornim pristupom nastavi obavljati poslove za tuženika. O namjeravanoj odluci o otkazu tuženik se nije konzultirao s radničkim vijećem, jer radničko vijeće kod istog nije ustanovljeno.

Odredbom članka 116. st. 1. Zakona o radu („Narodne novine“, broj: 93/14. i 127/17., dalje u tekstu: ZR-a) propisano je da se ugovor o radu može izvanredno otkazati ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć.

Uvidom u Zapisnik o testiranju na alkohol (list 18.-19. spisa) utvrđeno je da testiranje provodi Poliklinika Lab Plus 2 i da je tužitelj odbio testiranje, odnosno upućivanje na testiranje uz riječi „pod velikim sam stresom“ i „tek sam završio s godišnjim“ i „ne želim potpisati Zapisnik o alkotestiranju i ne želim pristupiti alkotestiranju“. Zapisnik je potpisan po direktoru Tomislavu Mikuliću, a kao svjedok je naveden Daniel Čukušić.

Na temelju suglasnih iskaza tužitelja, zakonskog zastupnika tuženika te svjedoka Nevenke Sorić, supruge tužitelja, i Daniela Čukušića utvrđeno je da je dana 23. ožujka 2017. tužitelj sa suprugom pristupio u poslovne prostorije tuženika na adresu Fallerovo šetalište 22, Zagreb na kojem su bili prisutni zakonski zastupnik tuženika i svjedok Daniel Čukušić. Svjedokinja Nevenka Sorić je išla s tužiteljem jer isti slabije čuje, a što je sud utvrdio na temelju uvjerljivih i

suglasnih iskaza tužitelja i navedene svjedokinje, kao i medicinske dokumentacije od 14. srpnja 2016. (list 26.-27. spisa).

Navedenom sastanku prethodio je Poziv tuženika od 21. ožujka 2017. (list 17. spisa) kojim je tuženik tužitelja s kućne adrese pozvao na predmetni sastanak u 11,00 sati i naveo da će tema sastanka biti njegov radni odnos.

Tužitelj i svjedokinja Nevenka Sorić iskazali su da je tužitelj nakon 16. siječnja 2017. bio na godišnjem odmoru, a nakon toga je na temelju usmene odluke tuženika koristio slobodne dane na ime prekovremenih sati koji mu nisu plaćeni. I ranije je bilo uobičajeno da radnici slobodne dane koriste u razdobljima u kojima nije bilo posla, za koje vrijeme im je isplaćivana redovna plaća. Kada bi se pojavila potreba za poslom telefonskim putem bili bi pozivani od šefa da od idućeg radnog dana počnu raditi.

Kraj navedenog, tuženik nije bio dosljedan u svojim tvrdnjama u pogledu radnog angažmana tužitelja u spornom razdoblju. Tako je zakonski zastupnik tuženika tvrdio da je tužitelj u konkretnom slučaju bio na dežurstvu, dok je u podnesku od 13. ožujka 2018. prvo tvrdio da je tužitelj u te dane bio na radu, a potom da je bio u pripravnosti.

U prilog zaključku da tužitelj u ožujku, pa tako i dana 23. ožujka 2017. nije radio, govori i činjenica da tuženik po prijedlogu tužitelja iz podneska od 20. prosinca 2017. nije dostavio evidenciju prisutnosti na radu za tužitelja za ožujak 2017. na temelju koje bi se moglo utvrditi koje dane u ožujku 2017. je tužitelj redovno radio, niti je predložio neki drugi dokaz na temelju kojeg bi se moglo utvrditi da je tužitelj dana 23. ožujka 2017. zaista i bio na poslu.

Odredbom čl. 2. st. 3. Ugovora o radu (list 90.-95. spisa) tužitelj i tuženik ugovorili su da je mjesto rada u Karlovcu, s tim da zbog prirode posla tuženik radi obavljanja ugovorenog posla može tužitelja upućivati na radne zadatke i izvan uobičajenog mjesta obavljanja rada.

Tuženik nije dokazao da je tužitelj dana 23. ožujka 2017. došao na rad na svoje mjesto rada u Karlovac, i da je dobio radni zadatak za taj dan. Također, nije dokazao niti da je tužitelj tog 23. ožujka 2017. upućen obavljati radne zadatke izvan Karlovca, u kojem smislu mu je možebitno trebao osigurati i odgovarajući prijevoz za potrebe takvog posla. Također, iz sadržaja Poziva na sastanak 21. ožujka 2017. (list 17 spisa) proizlazi da tužitelj nije bio pozvan na rad, već na sastanak povodom njegovog radnog odnosa.

Prema odredbi čl. 2. st.1. Pravilnika o testiranju na alkohol radnik ne smije biti na radnom mjestu pod utjecajem alkohola ili drugih sredstava ovisnosti niti ih smije unositi na mjesto rada.

Ukoliko radnik odbije testiranje smatra se da je pod utjecajem alkohola, droge ili drugih zabranjenih tvari.

Iz Zapisnika o testiranju na alkohol, te uvjerljivih i objektivnih iskaza zakonskog zastupnika tuženika i svjedoka Daniela Čukušića proizlazi da je tužitelj dana 23. ožujka 2017. na sastanku u poslovnim prostorijama tuženika odbio biti upućen na testiranje u Polikliniku Lab Plus 2, te je odbio potpisati navedeni zapisnik.

Za predmet ovog spora odlučno je utvrditi je li tužitelj dana 23. ožujka 2017. bio na radu.

Budući da iz svih prethodno iznesenih razloga proizlazi da tužitelj 23. ožujka 2017. nije bio na svom radnom mjestu, niti je radio, sud je mišljenja da je tužitelj istog dana imao opravdani razlog odbiti alkotestiranje.

Iz izvedenih dokaza nedvojbeno proizlazi da je između tužitelja i tuženika bilo problema vezanih uz rješavanje pitanja u pogledu ozljede na radu tužitelja, kao i problema u komunikaciji između tužitelja i zakonskog zastupnika tuženika, pa je, prema mišljenju ovog suda, svrha sastanka dana 23. ožujka 2017. bila rješavanje tih problema.

S obzirom da se u konkretnom slučaju tužitelj nije nalazio pod zabranom konzumacije alkohola, jer nije radio, zaključci zakonskog zastupnika tuženika i svjedoka Daniela Čukušića o stanju tužitelja nisu relevantni, kao što nisu relevantni niti iskazi stranaka i saslušanih svjedoka u pogledu ozljede na radu, i opravdanosti Odluke o otkazu.

Sud prihvaća navode tuženika o potrebi prevencije konzumiranja alkohola za vrijeme rada i na radnom mjestu, kao i sankcioniranje takvog ponašanja. Međutim, smisao i cilj propisivanja i provođenja predmetne mjere očituju se upravo u tome da radnik za vrijeme rada konzumacijom alkohola ne ugrozi sigurnost i zdravlje ostalih radnika koji sudjeluju u radnom procesu, te očuvanje imovine za vrijeme rada (čl. 2. st. 3. Pravilnika o testiranju na alkohol).

Zbog svega navedenog sporno odbijanje tužitelja da pristupi alkotestiranju ne može se tretirati niti kao nepovoljni odnos tužitelja prema tuženiku u vidu nepoštivanja izričite upute nadređenog.

Sukladno odredbi čl. 135. st. 3. ZR-a tuženik mora dokazati postojanje opravdanog razloga za otkaz, tj. u konkretnom slučaju mora dokazati da zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć, a što tuženik nije učinio. Slijedom navedenog, tuženik nije imao opravdan razlog za donošenje Odluke o otkazu, pa ista nije dopuštena, a posljedično nije dopuštena niti Odluka tuženika o zahtjevu za zaštitu prava.

Stoga je valjalo utvrditi da Odluka o otkazu i Odluka tuženika o zahtjevu za zaštitu prava nisu dopušteni, pa je odlučeno kao pod točkom I. izreke presude.

Tužitelj zahtijeva sudski raskinuti ugovor o radu s danom 31. svibnja 2017., budući je s danom 1. lipnja 2017. stekao pravo na starosnu mirovinu, a što je sud utvrdio i uvidom u Rješenje HZMO-a od 4. srpnja 2017. (list 108.-109. spisa).

Prema odredbi čl. 125. st. 1. ZR-a ako sud utvrdi da otkaz poslodavca nije dopušten, a radniku nije prihvatljivo nastaviti radni odnos, sud će na zahtjev radnika odrediti dan prestanka radnog odnosa i dosuditi mu naknadu štete u iznosu od najmanje tri, a najviše osam propisnih ili ugovorenih mjesečnih plaća tog radnika, ovisno o trajanju radnoga odnosa, starosti te obvezama uzdržavanja koje terete radnika.

U situaciji kada bi tužiteljev radnopravni status trajao sve do njegovog odlaska u starosnu mirovinu (1. lipnja 2017.), za koje vrijeme tužitelj ostvaruje sva prava iz radnog odnosa (dakle, i plaću), neovisno što je Odluka o otkazu utvrđena nedopuštenom, nije ostvarena druga pretpostavka da mu nije prihvatljivo nastaviti radni odnos. To stoga što se tužitelj zbog odlaska u

starosnu mirovinu nije niti mogao vratiti na rad. Stoga je valjalo odbiti zahtjev tužitelja za određivanjem sudskog raskida kao pod točkom III. izreke, jer je njemu radni odnos kod tuženika prestao po sili zakona odlaskom u starosnu mirovinu.

Budući iz normativnog uređenja čl. 125. st. 1. ZR-a proizlazi da je zahtjev radnika za dosuđenje naknade moguće prihvatiti samo ako sud odredi sudski raskid ugovora o radu, to je u konkretnom slučaju valjalo odbiti zahtjev tužitelja da mu tuženik na ime naknade štete isplati bruto iznos od 52.207,70 kuna, kao pod točkom IV. izreke presude.

Sukladno odredbi čl. 95. st. 3. ZR-a radnik ima pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojeg je došlo krivnjom poslodavca. Ako Zakonom o radu ili drugim zakonom, drugim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu nije drukčije određeno, radnik ima pravo na naknadu plaće u visini prosječne plaće koja mu je isplaćena u prethodna tri mjeseca (čl. 95. st. 5. ZR-a).

Radi utvrđenja visine naknade plaće provedeno je financijsko vještačenje po „Ručević vještačenja“ d.o.o.

Nalaz i mišljenje „Ručević vještačenja“ d.o.o. od 15. svibnja 2018. sačinjen je na temelju obračunskih lista plaće isplaćenih u razdoblju od prosinca 2016. do veljače 2017. Tako je utvrđeno da je tužitelju isplaćen za prosinac bruto iznos od 12.268,81 kuna, za siječanj 2017. bruto iznos od 11.172,46 kuna i za veljaču 2017. bruto iznos od 11.172,45 kuna, slijedom čega prosječna plaća tužitelja iznosi 11.537,91 kuna. Visina naknade plaće tužitelja za razdoblje od 27. ožujka do 31. svibnja 2017. izračunata je na način da je prosječna bruto plaća pomnožena alikvotno broju dana (za ožujak 2017.) odnosno za mjesec travanj i svibanj 2017. Mišljenja je da naknada plaće za 4 dana za ožujak 2017. iznosi 1.488,76 kuna, za 30 dana za travanj 2017. 11.537,91 kuna i za 31 dan u svibnju 2017. 11.537,91 kuna, odnosno ukupno 24.564,58 kuna bruto.

Navedenom nalazu i mišljenju stranke nisu prigovarale, te ga je i ovaj sud prihvatio jer je isti izrađen stručno, objektivno, i sukladno priležecoj dokumentaciji u spisu.

Tužitelj je visinu naknade plaće postavio sukladno prihvaćenom nalazu i mišljenju, slijedom čega je tužitelju na ime naknade plaće za ožujak 2017. dosuđen bruto iznos od 1.488,76 kuna, za travanj 2017. bruto iznos od 11.537,91 kuna i za svibanj 2017. bruto iznos od 11.537,91 kuna. Stoga je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

Kako se plaća isplaćuje u razdobljima koja ne smiju biti duža od mjesec dana te se isplaćuje najkasnije do 15-tog u narednom mjesecu (čl. 5. st. 1. Ugovora o radu), tužitelju su na mjesečne iznose plaće dosuđene zakonske zatezne kamate tekuće od 15-tog u mjesecu za protekli mjesec.

Iz izvedenih dokaza proizlazi da tužitelj potražuje plaću za svibanj 2017., slijedom čega mu na iznos od 11.537,97 kuna zakonske zatezne kamate pripadaju od 15. lipnja 2017. pa do isplate, slijedom čega je zahtjev tužitelja za isplatom zakonskih zateznih kamata na iznos od 11.537,97 kuna tekućih od 15. lipnja 2014. do 14. lipnja 2017. odbijen kao pod točkom V. izreke.

Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a te su strankama priznati troškovi zastupanja po punomoćniku prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 142/12. i 103/14., dalje u tekstu: OT/12) prema vrijednosti predmeta spora konačno preciziranog tužbenog zahtjeva (76.772,28 kuna) i omjera uspjeha stranaka u sporu.

Tako su tužitelju priznati troškovi sastava tužbe (100 bodova prema Tbr. 7/1 OT/12), sastava podnesaka od 21. lipnja 2017., 1. rujna 2017., 20. prosinca 2017. i 5. lipnja 2018. (po 100 bodova prema Tbr. 8/1 OT/12), pristupa na ročišta 11. listopada 2017., 15. studenog 2017., 17. siječnja 2018., 15. veljače 2018., 14. ožujka 2018. i 4. listopada 2018. (po 100 bodova prema Tbr. 9/1 OT/12) i sastava podneska od 22. ožujka 2018. (50 bodova prema Tbr. 8/3 OT/12), što uz vrijednost boda od 10,00 kn (Tbr. 50. OT/12) i poreza na dodanu vrijednost od 25% (Tbr. 42. OT/12), srazmjerno uspjehu tužitelja u sporu (32,00%) iznosi 4.600,00 kuna. Navedenom iznosu valjalo je pribrojiti troškove financijskog vještačenja u iznosu od 2.000,00 kuna, pa je tužitelju dosuđen iznos od 6.600,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate (čl. 30. st. 3. Ovršnog zakona /"Narodne novine", broj: 57/96., 29/99., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05. i 67/08./ u vezi čl. 29. st. 2. ZOO), kao pod točkom VI. izreke presude. U preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 12.275,00 kuna s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama odbijen je kao pod točkom VIII. izreke presude.

Tuženiku su priznati troškovi sastava odgovora na tužbu (100 bodova prema Tbr. 8/1 OT/12), sastava podnesaka od 5. listopada 2017., 12. prosinca 2017., 14. ožujka 2018. i 29. kolovoza 2018. (po 100 bodova prema Tbr. 8/1 OT/12), pristupa na ročišta 11. listopada 2017., 15. studenog 2017., 17. siječnja 2018. i 14. ožujka 2018. (po 100 bodova prema Tbr. 9/1 OT/12), te sastava podneska od 3. studenog 2017. (50 bodova prema Tbr. 8/3 OT/12), što uz vrijednost boda od 10,00 kn (Tbr. 50. OT/12), srazmjerno uspjehu tuženika u sporu (68,00%) iznosi 6.460,00 kuna. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom VII. izreke presude. U preostalom dijelu zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 3.040,00 kuna odbijen je kao pod točkom IX. izreke presude.

Tužitelj je sukladno odredbi čl. 15. st. 1. toč. 3. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine", broj: 26/03., pročišćeni tekst, broj: 125/11., 112/12. i 157/13.) oslobođen plateža sudskih pristojbi u ovom predmetu.

Slijedom svega navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 26. listopada 2018.

Sutkinja:
Ruža Garac, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove odluke dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pisano u 4 primjerka putem ovog suda u roku od 8 dana.

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Posl. br. 28. Gž R-108/2019-5

OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU		
PRIMLJENO		
neposr. poštom	03-02-2020	obično prepor.
u	prim.	pril.
pristojba		kn

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Dubravke Burcar predsjednice vijeća, Ines Smoljan o članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, te Ksenije Jakovčević članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Mladena Sorića, OIB 11805188222, Čapljinska 12, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnica Marija Vučković, odvjetnica u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 239a, protiv tuženika MG SERVIS d.o.o. za projektiranje, proizvodnju, održavanje, servis i montažu energetskih objekata, OIB 72004884681, Mala Švarča 155, Karlovac, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Vrdoljak, odvjetnik u Zagrebu, Utješenovićeveva 2, radi izvanrednog otkaza, odlučujući o žalbama stranaka protiv presude Općinskog radnog suda u Zagrebu od 26. listopada 2018. posl. br. Pr-865/2017-50 u sjednici vijeća održanoj 7. siječnja 2020.

presudio je

I. Odbija se kao neosnovana žalba tuženika i potvrđuje presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu od 26. listopada 2018. posl. br. Pr-865/2017-50 u odnosu na toč. I., II., VI. i IX. izreke.

II. Preinačava se pobijana presuda u odnosu na toč. III. i IV. izreke i prihvaća tužbeni zahtjev koji glasi:

„Sudski se raskida Ugovor o radu sklopljen između tužitelja i tuženika 1. siječnja 2016. s danom 31. svibnja 2017.

Tuženik je dužan tužitelju isplatiti 52.207,70 kn sa pripadajućom zateznom kamatom koja teče od 26. listopada 2018. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 8 dana.“

III. Preinačava se odluka o troškovima postupka određena toč. VII. i u dijelu toč. VIII. izreke kojom je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška od 9.775,00 kn i sudi:

„Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška od 6.460,00 kn.

Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak od 9.775,00 kn sa pripadajućom zateznom kamatom koja teče od 26. listopada 2018. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 8 dana.“

IV. Odbija se kao neosnovana žalba tužitelja i potvrđuje toč. VIII. izreke kojom je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška od 2.500,00 kn.

V. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak žalbe od 1.562,50 kn u roku od 8 dana.

VI. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troška odgovora na žalbu.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom je prihvaćen zahtjev tužitelja za:

- (toč. I.) utvrđenje da nezakonita i nedopuštena Odluka tuženika o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju od 27. ožujka 2017., kao i Odluka o zahtjevu za zaštitu prava radnika od 21. travnja 2017., a kojima je otkazan tužitelju Ugovor o radu od 1. siječnja 2016., i (toč. II.) tuženiku naložena naknada plaće od 24.564,58 kn sa zateznom kamatom koja teče na iznose određene izrekom.

Odbijen je zahtjev tužitelja:

- za sudski raskid ugovora o radu s danom 31. svibnja 2017. i (toč. IV.) za naknadu štete od 52.207,70 kn sa zateznom kamatom od presuđenja do isplate, a (toč. V.) isplatu zatezne kamate na 11.537,91 kn od 15. lipnja 2014. do 14. lipnja 2017.

Toč. VI. izreke je tuženiku naloženo da tužitelju naknadi parnični trošak od 6.600,00 kn sa zateznom kamatom od presuđenja do isplate, a toč. VII. izreke tužitelju naloženo da tuženiku naknadi parnični trošak od 6.400,00 kn, dok je (toč. VIII.) odbijen zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška od 12.275,00 kn, a toč. IX. izreke odbijen zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška od 3.040,00 kn.

Protiv navedene presude u odnosu toč. III., IV., VII. i VIII. izreke je žalbu izjavio tužitelj ne navodeći određene žalbene razloge uz prijedlog uvažavanja žalbe i naknadu troška žalbe.

Tuženik je u žalbi protiv toč. I., II., VI. i IX. izreke, izjavljenoj iz svih zakonom predviđenih razloga, predložio njezino prihvaćanje i naknadu troška žalbe.

Tužitelj je u odgovoru na žalbu tuženika predložio njezino odbijanje kao neosnovane uz naknadu troška.

Žalba tuženika nije osnovana, dok je žalba tužitelja djelomično osnovana.

Tužitelju je dan izvanredni otkaz ugovora o radu 23. ožujka 2017. (list 7-10) uz obrazloženje:

- da je 23. ožujka 2017. pozvan na sastanak u zagrebački ured društva na adresi Fallerovo šetalište 22 sa članom uprave Tomislava Mikulića i odvjetnikom tuženika Danielom Čukušićem zbog neprimjerenih poziva koje je tužitelj upućivao direktoru Tomislavu Mikuliću i drugim radnicima, a osobito poziva upućenog prethodnog dana 22. ožujka 2017.

- na koji sastanak je tužitelj došao u vidno alkoholiziranom stanju i odbio pristupiti alkotestiranju, zbog čega se smatra da je bio pod utjecajem alkohola, čime je obezvrijedio uputu poslodavca i pokazao njegovo nepoštivanje,

čime je počinio osobito tešku povredu obveze iz radnog odnosa zbog koje uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć (čl. 116. Zakona o radu - „Narodne novine“, br. 93/14 i 127/17, dalje ZR).

Prema odredbi čl. 116. st. 1. ZR poslodavac i radnik imaju opravdani razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme, bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznoga roka (izvanredni otkaz), ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć.

Prema odredbi čl. 135. st. 3. ZR u slučaju spora zbog otkaza ugovora o radu, teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu je na poslodavcu ako je ugovor o radu otkazao poslodavac.

Prvostupanjski sud je utvrdio:

- da je tužitelj radio na radnom mjestu montera i da je njegovo mjesto rada Karlovac (čl. 2. st. 3. ugovora o radu, list 90-95), time da zbog prirode posla radne zadatke može i obavljati i izvan mjesta rada,

- da je protiv odluke o otkazu pravovremeno zatražio sudsku zaštitu, da nije oformljeno radničko vijeće, niti djeluje sindikalni povjerenik;

- da je tužitelju poziv za sastanak 23. ožujka 2017. upućen na kućnu adresu tužitelja 21. ožujka 2017. (list 17) uz napomenu da je tema sastanka „Vaš radni odnos“, koji poziv je sastavila i potpisala Ana Juračić i odobrio direktor T. Mikulić,

- prema odredbi čl. 2. st.1. Pravilnika o testiranju na alkoholi druga sredstva ovisnosti na radnom mjestu (dalje Pravilnik, list 56) radnik ne smije biti na radnom mjestu pod utjecajem alkohola ili drugih sredstava ovisnosti niti ih smije unositi na mjesto rada, a ako radnik odbije testiranje smatra se da je pod utjecajem alkohola, droge ili drugih zabranjenih tvari (čl. 8. st. 1. Pravilnik), što predstavlja tešku povredu obveze iz radnog odnosa za koju se može izvanredno otkazati ugovor o radu (čl. 73. st. 9. Pravilnika o radu, list 78);

- da je tužitelj tijekom navedenog sastanka odbio testiranje na alkohol (zapisnik na listu 18-19) uz napomenu da je „pod velikim sam stresom“ i „tek sam završio s godišnjim“ i „ne želim potpisati Zapisnik o alkotestiranju i ne želim pristupiti alkotestiranju“

- da je na zakazani sastanak došao u pratnji supruge zbog problema sa suhom

- da tužitelj u ožujku nije radio na svom radnom mjestu, jer je (prema iskazu tužitelja i svjedokinje Nevenke Sorić) nakon godišnjeg odmora u siječnju koristio slobodne dane (što je bilo uobičajeno kada nije bilo posla), a prema nedosljednim navodima tuženika (iskaz zz tuženika na listu 130 da je bio „na dežurstvu“, a u podnesku tuženika od 13. ožujka 2018., na listu 146 je bio „na radu“, a potom „u pripravnosti“). Imajući u vidu da tuženik nije dostavio

„evidenciju prisutnosti na radu“, a da je pozvan na sastanak (sa kućne adrese) je zaključio da dana 23. ožujka 2017. nije bio na poslu.

Budući da je došao na sastanak sa direktorom u njegov ured u Zagrebu, a ne na radno mjesto, koji sastanak je zakazan radi rješavanja dilema vezanih za tužiteljevu ozljedu na radu i problema u komunikaciji sa direktorom tuženika, je sud zaključio da je tužitelj opravdano odbio alkotestiranje. U takvim uvjetima sud utemeljeno smatra da tužitelj nije vezan „zabranom konzumiranja alkohola“, jer nije radio, a smisao i svrha sankcioniranja neprihvatljive konzumacije alkohola je da na radnom mjestu ne ugrozi sigurnost i zdravlje svih radnika (čl. 2. st. 3. u vezi sa čl. 4. st. 1. Pravilnika). Stoga okolnost da je odbio testiranje na sastanku sa direktorom izvan mjesta rada ne stvara presumpciju da je pod utjecajem alkohola na koju se poziva tuženik. Osim toga nije prihvatljivo taj čin (odbijanja) kvalificirati kao nepovoljan odnos i nepoštivanje poslodavca, na čemu neosnovano ustraje žalitelj.

Protivno prigovoru tuženika sud je dao razloge o odlučnim činjenicama, koje žalbenim navodima nije doveo u sumnju i na kojima je utemeljen zaključak o neosnovanosti tužbenog zahtjeva.

S tim u vezi je sud objasnio da tužitelj nije bio na radnom mjestu 23. ožujka 2017., s obzirom da je pozvan u Zagreb na sastanak, pa je neodlučno je li bio na godišnjem odmoru i sl., što u konačnosti niti tuženik ne pojašnjava. Dolazak na sastanak sa direktorom pod utjecajem alkohola svakako nije poželjno ponašanje zaposlenika, ali ni po shvaćanju ovog suda ne predstavlja osobito tešku povredu obveze iz radnog odnosa.

Sadržajem žalbe se tuženik višestruko poziva na povrijeđenost tuženika i gubitak povjerenja, međutim nije pojasnio zašto jednokratni postupak dugogodišnjeg radnika (deficitarne struke) koji je godinama uredno obavljao svoje radne dužnosti i nije zabilježeno da je imao problema sa alkoholom, nekoliko mjeseci pred starosnu mirovinu, čini nemogućim nastavak radnog odnosa. Nedostaje razumno i prihvatljivo objašnjenje okolnosti za koje poslodavac veže nemogućnost nastavka radnog odnosa, jer se na pretpostavci o nemogućnosti nastavka radnog odnosa ne može temeljiti navedeni otkaz. Iako se tuženik u obrazloženju otkaza uopćeno pozvao da je vodio računa o starosti, obiteljskim prilikama radnika i obvezi uzdržavanja, nije obrazložio značenje toga niti je odmjerio interese objiju ugovornih stranaka. Konačno, time je tuženik ostao bez radnika deficitarne struke, a educiranje montera traje do godinu dana.

U vezi neprimjerenih telefonskih poziva valja naglasiti da poziv direktoru 22. ožujka 2017. nije niti mogao biti razlogom pozivanja na sastanak, s obzirom da je tužitelju upućen poziv dan ranije (21. ožujka 2017., list 17). Osim toga tuženik nije dokazao neprimjereni poziv, s obzirom da je zakonski zastupnik tuženika u svom iskazu (list 130):

- naglasio da su sastanku prethodili učestali pozivi na koje nije mogao odgovoriti jer nije imao vremena,

- dodao da je „možda bio neki poziv“ u kojemu ga je oslovio sa „ribica“ i „ti“ i dr., kakvim sadržajem iskaza („možda bio neki poziv“) nije dokazao ono što tvrdi, neprimjerenost sadržaja poziva (što je tužitelj poricao). Osim toga okolnost na koju se tuženik neargumentirano pozivao (da je tužitelj više puta zvao direktora), ne navodeći zbog čega ih smatra neprimjernim (npr. da su bili izvan radnog vremena) ne predstavlja povredu radne obveze.

Budući da je utemeljen zahtjev tužitelja za nedopustivost predmetnog izvanrednog otkaza, ostali žalbeni prigovori tuženika, kad bi i bili osnovni, nisu od utjecaja.

Osnovano tužitelj u žalbi prigovara odluci pod toč. III. izreke kojom je odbijen zahtjev tužitelja za sudski raskid ugovora o radu sa danom 31. svibnja 2017. a s tim u vezi i naknade štete od 52.207,70 kn.

Tužitelj zahtijeva sudski raskid ugovora o radu s danom 31. svibnja 2017., jer je 1. lipnja 2017. stekao pravo na starosnu mirovinu, sukladno rješenju HZMO od 4. srpnja 2017. (list 108-109. spisa).

Prema odredbi čl. 125. st. 1. ZR ako sud utvrdi da otkaz poslodavca nije dopušten, a radniku nije prihvatljivo nastaviti radni odnos, sud će na zahtjev radnika odrediti dan prestanka radnog odnosa i dosuditi mu naknadu štete u iznosu od najmanje tri, a najviše osam propisnih ili ugovorenih mjesečnih plaća tog radnika, ovisno o trajanju radnoga odnosa, starosti te obvezama uzdržavanja koje terete radnika.

Prvostupanjski sud odbija navedeni zahtjev jer smatra da se tužitelj zbog odlaska u starosnu mirovinu (1. lipnja 2017.) i prestanka radnog odnosa po sili zakona više nije niti mogao vratiti na rad, zbog čega nije ostvarena druga pretpostavka da mu nije prihvatljivo nastaviti radni odnos.

Osnovano tužitelj prigovara da mu u smislu odredbe čl. 112. toč. 4. ZR po sili zakona prestaje radni odnos tek kada radnik navrší šezdeset pet godina života i petnaest godina mirovinskog staža, što ovdje nije slučaj jer je prema rješenju HZMO (na listu 108-109, u koji je sud izvršio uvid) u trenutku umirovljenja navršio 64 godine i 06 mj. života i ima 46 godina 06 mj. i 06 dana mirovinskog staža. Stoga okolnost što je zbog proteka vremena umirovljen njemu ne može ići na štetu na način da mu se uskraćuje pravo koje je imao zbog donošenja nezakonite odluke.

Okolnost što je tužitelj kao dugogodišnji osiguranik ostvario pravo na starosnu mirovinu na vlastiti zahtjev, ne čini neosnovanim njegov zahtjev za sudski raskid dan prije umirovljenja, jer je odlučno da je otkaz nezakonit i da je mogao nastaviti radni odnos sve do umirovljenja.

Slijedom toga ima pravo i na naknadu štete koja se temelji na odredbi čl. 125. st. 1. ZR u visini od pet prosječnih plaća, (imajući u vidu dob tužitelja i trajanje radnog odnos kod tuženika ili 52.207,70 kn bruto), visina koje prosječne plaće od 11.537,91 kn je utvrđena vještačenjem (tabela 1., list 158), čemu stranke nisu prigovarale. Stoga je pravilno prihvaćen zahtjev tužitelja u toč. III. izreke.

Slijedom iznijetog valjalo je u odnosu na točku I, II odbiti kao neosnovanu žalbu tuženika i potvrditi odluku, a u točke III i IV. preinačiti i prihvatiti tužbeni zahtjev (čl. 373. toč. 3. ZPP, sukladno odredbi čl. 368. st. 1. ZPP, odbiti kao neosnovanu žalbu i odlučiti kao u izreci.

Kako je preinačena presuda valjalo je u smislu odredbe čl. 166. st. 2. ZPP odlučiti o troškovima cijelog postupka. Tako tužitelj ima pravo, prema pretežnom uspjehu u sporu za sastava tužbe (100 bodova prema Tbr. 7/1 OT/12), sastava 4 podnesaka (1. lipnja 2017., 1.

rujna 2017., 20. prosinca 2017. i 5. lipnja 2018.) po 100 bodova prema Tbr. 8/1 OT/12, pristupa na 6 ročišta (11. listopada 2017., 15. studenog 2017., 17. siječnja 2018., 15. veljače 2018., 14. ožujka 2018. i 4. listopada 2018.) po 100 bodova prema Tbr. 9/1 OT/12 i sastava podneska od 22. ožujka 2018. (50 bodova prema Tbr. 8/3 OT/12), što uz vrijednost boda od 10,00 kn (Tbr. 50. OT/12) i poreza na dodanu vrijednost od 25% (Tbr. 42. OT/12) iznosi 14.375,00 kn, a sa troškovima financijskog vještačenja od 2.000,00 kn rezultira 16.375,00 kn.

Budući da mu je prvostupanjskom presudom priznato 6.600,00 kn, ima pravo na razliku od 9.775,00 kn, kako je dijelom preinačena toč. VIII izreke i naloženo navedeno plaćanje, a u preostalom dijelu za 2.500,00 kn odbijena žalbe tužitelja i potvrđena odluka.

Tuženik zbog gubitka spora gubi pravo na naknadu određenu toč. VI. izreke, u kojem dijelu je preinačena toč. VII. izreke i odbijen zahtjev tuženika za isplatu 6.460,00 kn, a odbijena njegova žalba protiv toč. IX. izreke.

Tužitelj ima pravo na trošak žalbe u zatraženom iznosu od 1.562,50 kn

Odbijen je kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troška odgovora na žalbu jer navedena radnja nije ocijenjena potrebnom (čl. 155. st. 1. ZPP).

U Zagrebu, 7. siječnja 2020.

Predsjednica vijeća:
Dubravka Burcar, v.r.

Za točnost potvrđeno - ovlaštenu službenik:
Marija Roginek